

డాక్టరు భీమశంకరంగారి పరిశోధన

మధురాంతకం రాజారాం

డాక్టర్ భీమశంకరంగారు తమ జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకుని నలుగురు మిత్రుల్ని విందుకు ఆహ్వానించారు. ఆ నలుగురిలో ముగ్గురు పురుషులు. నాలుగో వ్యక్తి మాత్రం స్త్రీ. అక్కడ సమావేశమైన మగవాళ్లు నలుగురూ గడ్డాలు నెరసిన ముసలి వద్దలు. అందులో డాక్టరుగారికి తప్ప మిగతా ముగ్గురికీ జీవితంపైన మమకారం ఎప్పుడో నశించిపోయింది. ఏ ధరకై, ముప్పైవేళ్ళకు ముందో

వాళ్లు మృత్యుదేవత అనుగ్రహానికి పాత్రులు కాకపోవడముండే, అది భగవంతుడు వాళ్లకు విధించిన పెద్ద శిక్ష!

వాలుకుర్చీమీద, పిప్పళ్లబస్తాలా కూలబడి చుట్ట కాల్చుకుంటున్న వృద్ధుడి పేరు నీలాద్రి. యావనంలో అతడు విదేశాలతో పొగాకువ్యాపారంచేసి లక్షలు సంపాదించాడు. కానీ శ్రీదేవి చవల అని అతడికి తెలియదు. తెలియక పోవడంచేతనే అతడు గిండి గుట్టపుపందాల్లో పాలొన్నాడు. అక్కడ మూడేవి

అతడిని మనస్ఫూర్తిగా వలచింది. ఒక్కసారిగా అతడు బికారై పోయాడు. వీలైనంత అధ్యాన్నంగా కాలం వెళ్లబుచ్చాడు. తొండ ముదిరి ఊనరవెల్లెనట్లు కడకు గజదొంగగా తయారై కారాగారాన్ని సందర్శించాడు. ఆఖరుకు వేదాంతిగా మారి కృష్ణా, రామా అనుకుంటూ బంధువుల పంచలో జీవితం గడపసాగేడు.

నీలాద్రి ప్రక్కన కుర్చీలో ఉపవిష్టుడై దినపత్రిక తిరగేస్తున్న వృద్ధుడి పేరు సింహాచలం. అతడు,

“టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర”

వారపత్రికలో త్వరలో ప్రారంభమవుతుంది.

టామ్ సాయర్, హకల్ బెర్రీఫిన్, రాజూ పేద, విచిత్రవ్యక్తి నవలలతో ఆంధ్రపాఠకలోకానికి మార్క్ ట్యూన్ ను పరిచయంచేసిన ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక మరొక మార్క్ ట్యూన్ నవలను తెలుగులోకి అనువదించి అర్పిస్తున్నది. ఈకథ టామ్ సాయర్, హకల్ బెర్రీఫిన్ నవలలకు తరువాయి కథ. టామ్, హక్, నీగ్రోజిమ్ ముగ్గురూ ఈసారి ప్రపంచయాత్రకు బయల్దేరుతారు. వేలకొలదిమైళ్ళు అవలీలగా ప్రయాణంచేసి, ఎన్నో వింతలు విశేషాలు చూసి, ఎన్నో అద్భుతాలు చేస్తారు. అడుగడుగునా పారు ఎన్నో ప్రమాదాలెదుర్కొంటారు. ప్రతిప్రమాదమూ చివరికి హాస్యంగా మారి నవ్విస్తుంది. ఈ హాస్యం ద్వారా అమెరికన్ గ్రామీణ మనస్తత్వాన్ని చిత్రించి వేళాకోళం చేయడం మార్క్ ట్యూన్ ఆశయం.

“టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర” ప్రతివారూ చదివి ఆనందించదగిన సీరియల్.

★ డాక్టరు భీమశంకరంగారి పరిశోధన ★

తను బాబ్బిలి వెలమవంశంలో పుట్టి నట్లు చెప్పుకుంటాడు. అందుకు తోడు, ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామంలో ఒక సైనికదళానికి కమాండరుగా పనిచేసినట్లు, అప్పట్లో తన సాహసకృత్యాలకు ప్రపంచం దిగ్భీమచేదినట్లు కర్ణపేయంగా ఉపన్యసిస్తాడు. కానీ అతడు అబద్ధాలకోరిని, అతని తండ్రి ఒక పక్షి గుమాస్తా అనీ, నిజాని కతడు సోల్దరుగా పనిచేసిన పాపాన పోలేదనీ ఊళ్లో చాలామందికి తెలుసు. ఇనాసింహాచలం ఉబ్బన్న మనిషి. తన అబద్ధాలను నమ్మినట్లు నటించ గల వ్యక్తికి అతడెంతైనా నహాయం చేస్తాడు. అందుచేత అందరూ అతడు కనపడగానే చేతులు జోడిస్తారు. ఇంటికి వస్తే ఆననంచూపించి, గౌరవంగా ఆతిథ్యమిస్తారు.

మూడో అతిథి గుండూరావు వక్కాకు నములుతూ అటూ, ఇటూ వచారు చేస్తున్నాడు. అతడు పూర్వాశ్రమంలో పక్కా దేశ నాయకుడుగా పనిచేశాడు. స్వార్థం వకోశానాలేని మహా త్యాగ మూర్తిగా నభిల్లో ప్రశంసించబడ్డాడు. కానీ ప్రపంచంలో అతని వైన గూడా అపోహలున్నాయి. దమ్మిడి చేతలేకుండా జీవితాన్ని ప్రారంభించి, దేశనేపకు నడుం కట్టుకున్నట్లు లెక్కర్లు దంచి కడకు మేడలు మిద్దెలు కట్టుకున్న ఏ వ్యక్తి నైనా లోకం అనుమానించడం సహజమే! కానీ గుండూరావు లోకుల్ని కాకుంటాడు. వాళ్ళ మాటలకు విలువయివ్వడు.

ఆ హాల్లో ఒక మూలగావున్న

బెంచీవైన కూచుని పరభ్యాసంగా వైకప్పును చూచుకుంటున్న ముసలావిడ పేరు హనుమాయమ్మ. ఆమె రిటయరయి విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న పంతులమ్మ. డాక్టరుగారి పిల్లలకు చిరకాలంనుంచీ ట్యూషన్ చెబుతున్నందువలన ఆమె ఆకుటుంబానికి చాలా దగ్గరమనిమై పోయింది. ఆమెను డాక్టరుగారు చెల్లీ అని పిలుస్తారు. ఆమె అతణ్ణి 'అన్నయ్యా' అంటుంది. అందుచేత ఆమె దగ్గర చదువుకుంటున్న పిల్లలు కూడా ఆమెని 'అత్తయ్యా' అని ఆప్యాయంగా సంబోధిస్తారు.

విందైపోయిన తర్వాత, అతిథులు భుక్తాయా సాన్ని తీర్చుకుంటూ, మత్తుగా మాసంగా కూచునివుండగా, డాక్టరుగారు కుర్చీనుంచి వైకిలేచి హాల్లో నెలకొని వున్న ప్రశాంతతని భగ్గువరిచారు. "ఈరోజు మిమ్మల్ని ఇక్కడికి ఆహ్వానించింది కేవలం విందు కోసమే కాదు. ఇంకొక ముఖ్య కారణంకూడా వుంది. అది చాలా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. అద్భుతం కూడా" అన్నా డాయన!

"ఏమిటి, ఏమిటి" అన్నారు అతిథులు నలుగురూ!

డాక్టరుగారు బీరువాలోనుంచి ఒక పెద్ద గ్రంథాన్ని బయటికి తీశారు. ఆ గ్రంథంలో డాక్టరుగారి అద్భుత పరిశోధనలన్నీ ఉటంకింపబడి వుంటాయన్న విషయం అతిథులకు తెలియందికాదు. వాళ్ళు దాన్ని చూడగానే నివ్వెరపోయి "ఈరోజు ఇక్కడే ప్రమాదం జరగడం తధ్యం" అనుకున్నారు.

డాక్టరు భీమశంకరంగారు ఆ గ్రంథంవైని బూజు దులిపి, అట్టవైకితీసి రెండు పుటలమధ్య నలిగి వడివుండిన గులాబీ పూవు నోక దాన్ని వైకితీశారు. వాడి వజ్ర ధూళిగా మారిపోవడానికి సిద్ధంగా వున్న ఆ పువ్వుని ఒక్కొక్కరికీ చూపిస్తూ "ఇదేమిటో మీకు తెలుసుననుకుంటారు" అన్నారు.

"తెలియకేమండీ! అది రోజూ పువ్వు గదా" అన్నది హనుమాయమ్మ.

"అవును. ఒకప్పు డీది దివ్య సౌరభం వెదజమ్మిన గులాబీ పువ్వుమే. కానీ అదెప్పటి మాట! ఏదైవశక్తితం ఈ పువ్వు మాతోటలో పూచింది. చనిపోయి స్వర్గలోకంలో వుంది మా ఆవిడ! నా ఇరవైఅయిదో జన్మదినోత్సవం నాకు ఆమె నాకు దీన్ని బహూకరించింది. ఇప్పుడు నాకు డెబ్బై అయిదేళ్లు. మీరందరూ ఒకసారి ఆలోచించండి. శుష్కించీ, శుష్కించీ చిత్తైపోయిన ఈ పువ్వు, ఇప్పుడే చెట్టులోనుంచి త్రుంపబడిన కొత్తపువ్వులా, తన పూర్వస్థితిని పొందడానికి అవకాశం లేదా?" అన్నారు డాక్టరుగారు.

అతిథులు ఒకరిముఖం మరొకరు చూచుకున్నారు. కొంపదీసి డాక్టరుగారి రేదైనా ఇంద్రజాలంద్వారా దాన్ని మళ్ళీ కొత్తి పువ్వుగా మార్చేయగలరేమో నని సంశయించారు. కడకు పెదవివించి అందరూ ఒక్కొక్కడిగా "అబ్బే, అదేలా సాధ్యమాతుండండీ!" అన్నారు.

డాక్టరుగారి కొక్కసారి ఇంటి

కప్పు వై కెరిపోయేట్లు బిగ్గరగా నవ్వి "ప్రపంచంలో మానవుడికి సాధ్యంకాని దేదీలేదు. మీరు కళ్లు తెరచుకుని చూస్తూవుండండి" అంటూ శేలిల్ వైన వున్న ఒక గాజు పాత్రలో పువ్వుని పడవేశారు. తరువాత గదిలోపలికి వెళ్లి ఒక కూజాతో నీళ్లుతెచ్చి గ్లాసుపాత్రలో పోశారు. మొదట పువ్వు నీళ్లపైన తేలిపోయింది. వివర్ణమైపోయివుండిన రేకులు, క్రమక్రమంగా వికసించ సాగినాయి. కాడ పచ్చగా మారి పోయింది. అయిదునిమిషాల్లో ఒక క్రాంత గులాబీపువ్వునీళ్లపైన తేలి సాగింది.

"అద్భుతం, అద్భుతం" అంటూ నీలాద్రి లేచి నిలుచున్నాడు. సింహాచలం వాలుకుర్చీలో నటా దుగా కూచుని "డాక్టరుగారూ! మీ రింతటి మహత్కార్యాన్ని చేయ గలరని నేను కలలోకూడా అనుకో లేదు" అన్నాడు. గుండూరావు నోట మాటరాక వ్రబ్బుడై వుండి పోయాడు.

కానీ విచిత్ర మేమిటంటే మాను మాయమ్మ ముఖంలోమాత్రం ఇంచుక ఆశ్చర్యంకూడా ద్యోతకం కాలేదు. ఆమె ఒక మందహాసంతో పెంచీవైననుంచి లేచివచ్చి గులాబీ పువ్వుని పరిశీలిస్తూ "మీరు మరేమీ అనుకోనూడదన్న య్యా! గారడీనా డింతకన్నా అద్భుతాలు చేయడం నేనన్నోసార్లు చూచాను" అన్నది.

"కానీ ఇది ఇంద్రజాలం కాదమ్మా" అన్నాడు డాక్టరుగారు.

"ఏమో! ఇది ఇంద్రజాలంకాదని మాకు వూచీ ఏమిటి?" అన్నాడు నీలాద్రి.

"కాదని నేనిప్పుడే నిరూపిస్తా నుగా!" అంటూ డాక్టరుగారు గది లోపలికివెళ్లి నీళ్లకూజాతో తిరిగి వచ్చారు.

"ఇంకేం చేయబోతా రేమిటి?" అన్నాడు సింహాచలం.

డాక్టరుగారు బదులుచెప్పకుండా కూజాలోని నీళ్లను నాలుగు గ్లాసు లలోపోసి "వీటిలో మీరు తలా ఒక దాన్ని తీసుకోండి" అన్నారు.

అతిథులు నలుగురూ గ్లాసుల్ని చేతికి తీసుకుని, నీళ్లను గడగడా త్రాగేశారు. డాక్టరుగారు తృప్తిగా నిట్టూరుస్తూ కుర్చీలోకూచున్నారు.

"పోనీ, ఇది ఇంద్రజాలం కాద న్నారు. ఐతే ఈ కార్యం ఎలా సాధ్యమైందో చెబుతారా?" అన్నాడు గుండూరావు.

డాక్టరుగారు ఆ ప్రశ్నకోసమే ఎదురుచూస్తున్నారు. అందువల్ల కుర్చీని అతిథులకు దగ్గరగా లాక్కొని "యావనాన్ని ప్రసా దించే అమృతం ఒకటి ఈ ప్రపంచంలో వుందని మీకు తెలియ దేమో? ఒక స్పెయిన్ దేశస్తుడు ఆ అమృతం కోసం ఆఫ్రికా కీకారణ్యాల్లోనూ, బర్మా ఘోరా రణ్యాల్లోనూ పెదకి, పెదకి వేసారి పోయాడు." అన్నారు.

"ఆఖరుకు అతడా అమృతం ఎక్కడుందో కనిపెట్టాడా?" అన్నాడు సింహాచలం.

"లేదు. అతడు మన్యపు జ్వరంతో చనిపోయాడు. కానీ, ఇప్పుడా అమృతానికి జన్మస్థాన మేదో నాకు తెలిసిపోయింది. మొరాకోనరస్సుకు దగ్గరగా వున్న ప్లారిడాగ్ ద్వీపకల్పంలోని కొండల్లో

ఈ అమృతపు బుగ్గలున్నాయ్ వాటిని వికృతరూపులైన ఆటవికులు కావలి కాస్తుంటారు. ఆ మహా దాక్ష ధాన్ని సంపాదించడానికి బ్రహ్మపయత్నం కావాలి. కొన్ని వేలయాపాయలు ఖర్చు పెట్టి నేనీ అమృతాన్ని తెప్పించాను." అన్నారు డాక్టరుగారు.

"ఏదీ, దాన్ని మాకు చూపించ రేదే!" అన్నది మానుమాయమ్మ.

"అదేమిటమ్మా, వాడి వత్తంబి పోయిన పువ్వును అప్పుడే విక సించిన పువ్వులా మార్చివేసింది ఆ అమృతమే గదా! అంతెందుకూ! మీ రిప్పుడు మంచినీళ్లనుకొని త్రాగిందికూడా అదే" అన్నాడు డాక్టరుగారు.

ఆ సంగతివిని అతిథులు ఆశ్చర్య పడకముందే, అక్కడ మరొక అద్భుత పరిణామం ప్రారంభమైంది. నెరసిపోయిన నీలాద్రి మీసాలు నలువెక్క సాగినాయి. మానుమా యమ్మ శిరోజాలు తుమ్మెక రక్కెల్లా నిగనిగ మెరిసి పోసాగి నాయి. ఊడిపోవడానికి సిద్దమైవున్న సింహాచలం వల్ల బిర్రబిగుసు కున్నాయ్. గుండూరావుగారి చత్వారం మటుమాయమై పోయింది.

అతిథులు నలుగురూ నవయావనీ లైపోయారు!!

"ఇప్పుడు మనం పసివాళ్ళం! ఇప్పుడు మనం నవయావనులం!" అంటూ వాళ్లు వైకిలేచారు. పక్ష వాతంచేత స్వాధీనం తప్పివుండిన చేతిని సింహాచలం మాటిమాటికీ ఊపసాగాడు. కొప్పులో పరిగ్గా ఇనుడక చెదరిపోతున్న ముంగు

★ డాక్టరు భీమశంకరంగారి పరిశోధన ★

కుల్చి సరిచేసుకుంటూ, హనుమాయమ్మ జడవేసుకోసాగింది. కాళ్లు పగులు వారడంచేత అడుగెత్తి పెట్టడానికికూడా అశక్తుడుగా వుండిన గుండూరావు మహావీరుడిలా గంభీరమైన పోజుతో వచారు చేయసాగాడు.

సరిగ్గా ఆ శుభసమయంలో డాక్టరుగారు ఒక చిక్కు తెచ్చిపెట్టారు. ఆయన నవయావనుల ఉత్సాహాద్వేగాల్ని చూచి సంతసించినతరువాత “మంగళకరమైన ఈ శుభసమయాన నా దొకమనవి వుంది” అన్నాడు.

“ఏమిటి?” అన్నాడు గుండూరావు!

“మన నీలాద్రి ఇంతవరకూ బ్రహ్మచారిగా వుండిపోయాడు. పాపం, అతడినిచూస్తే నాకు బాలివేసేది. అతడు నామననిమిషునించి ఇప్పటినుంచైనా తన బ్రహ్మచర్యాన్ని చాలించుకోవాలని కోరుతున్నాను. వధువు హనుమాయమ్మ” అన్నారు డాక్టరుగారు.

నీలాద్రి ఎగిరి గంతు వేశాడు. కొబ్బరికాయ దొరికినప్పుడు కోతి అలాగే గంతువేస్తుండేమో!

కానీ సింహాచలం ముఖం ముడుకుకపోయింది. అతడొక వికటహాసాన్ని వెలిగక్కి “చాళా, హనుమాయమ్మలాటి గొప్పింటిబిడ్డ జలాయిగా తిరిగే నీలాద్రిని వెళ్లాక్షమా! అండుకు నేనొప్పుకోను.” అన్నాడు.

ఇంతలో గుండూరావు తటాలున ముందుకువచ్చి డాక్టరుగారి చేయిపట్టుకుని “డియర్ భీమశంకరం! నానంగతి వీకు తెలుసు.

కాస్త నోరు కలిగినవాణ్ణి నేను. ఏ పార్టీలోచేరినా మరునటి ఎన్నికల్లో నాకు విజయం తప్ప్యం. నువ్వ్వకన్యారావని! నేను వరుణ్ణి!! ఏమంటావ్” అన్నాడు.

“చాల్లవయ్యా, నీకేం ఒకనీతా, నియమమా? మొదటిభార్యని కొట్టి తరిమేశావు. రెండోభార్య ఆత్మహత్య చేసుకునేదాకా నిద్రపోయావుకావు! మళ్లీ తగుదనమూ అని ముచ్చటగా మూడోపెళ్లి తయారవుతున్నావా? నీకు సిగ్గులేదూ!” అంటూ సింహాచలం గుండూరావు బ్రతుకు బండారాన్ని కాస్తా బయటపెట్టాడు

“అవునవును సింహాచలం! నువ్వ్వనిజం చెబుతున్నావ్. కానీ అంతకంటే నిజం ఒకటుంది. గుండూరావెంతటి నీతిలేనివాడైనా నీలంతటి అబద్ధాల కోరుమాత్రం కాదు” అన్నాడు నీలాద్రి.

“ఏమన్నావు రావు! ఇక నోరు తెరిచావంటే డొక్కచించి డోలు కట్టించేస్తాను. జాగ్రత్త!” అంటూ వండ్లువటవటకొరికాడుసింహాచలం.

“ఏడ్చావులే! నోర్మయ్” అని ఊరిమాడు నీలాద్రి.

అచిరకాలంలో అక్కడొక చిన్న యుద్ధమే ప్రారంభమైపోయింది. ఎలాగైనా ఆయుధవీరుల నడుమ కాంతి కుదర్చడానికి తన శాయశక్తులాపాటుబడిన డాక్టరు భీమశంకరంగారు, అడపాదడపానాలుగైదు పిడిగుద్దులు తమకు గూడా ప్రసాదించ బడినందువలన నోరుమూసుకుని ఊరుతున్నారు.

ఇంతలో మరొక విచిత్రం జరిగింది!

నీలాద్రి మీసాలు మళ్ళీ నరసిపోసాగినై. హనుమాయమ్మ శిరోబాలు తెల్లగా మారిపోయినై. సింహాచలం పళ్లు మళ్లీ కదలసాగినాయ్. గుండూరావు కళ్లు సరిగ్గా కనబడక పోవడంచేత ఎదుటవున్న టేబిల్ వైన పడిపోబోయాడు.

విచిత్రాతి విచిత్రంగా అక్కడున్న అభిధులు నలుగురూ మళ్లీ వృద్ధులుగా మారిపోయారు!

“అయ్యయ్యా, ఇదేమిటి! మళ్లీ మాకు ముసలితనం వచ్చేసిందే” అన్నారు వాళ్లు.

“మీరు మరికొంతసేపు యువకులుగా వుండివుంటే ఇక్కడొక ఖాసీ జరిగివుండేది! చినా ఈ దివ్యపానీయాన్ని విడవకుండా రెండు మండలాలు నేవిస్తేగానీ యావనం పూర్తిగా సిద్ధించదట” అన్నారు డాక్టరుగారు.

“ఆమాట మీ రెండు కప్పుడే చెప్పలేదు?” అని కోపించుకున్నాడు సింహాచలం.

“మీ నిజస్వరూపాన్ని తెలుసుకోవాలనే ఈ చిన్న పరిశోధన జరిపాను. తెలుసుకున్నాను. లోపల ఎక్కడో అణగారి పోయివున్న దుర్గుణాల్ని మళ్ళీ ఒకసారి ప్రకోపింపజేయడమే ఈ పానీయంయొక్క ముఖ్యలక్షణ మని ఋజువైంది. ఒక వేళ ఆ ప్లోరిడాకా ద్వీపకల్పంలోని ఈ దివ్యామృతం పొంగి పొరతినా ఇంటిముంగిటకు వచ్చినా, నేను దాన్ని త్రాగడానికి సాహసించను” అన్నారు డాక్టరుగారు.

కానీ నీలాద్రి, సింహాచలమూ, గుండూరావు ఆరోజు సాయంత్రమే ప్లోరిడాకా ద్వీపకల్పానికి ప్రయాణమయ్యారు. ★